

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת ואתחנן | י"ד אב ה'תשפ"א - בשל"ב לשטרות

גם אתה רוצה שהקב"ה ישמע אותך?

הרב יאיר שרפי הי"ו

מדרש רבא פרשה ז אות כד) שהיה אדם מהלך בדרך, ומקשיי הדרך נקע קרסולו, אמר: הלואי היה לי חמור אחד. עבר לידו אדם רומאי שילדה אתונו עיר (חמור קטן), אמר הרומאי לאותו אחד: החמור הזה מסכן, רק עכשיו נולד, שאהו על כתפך. אמר אותו אחד: התפלה שלי התקבלה, ואני אשם שלא פירשתי כהוגן אם לקבל חמור לרכב עליו או שירכב עליי.

ועוד כותב המדרש רבא (דברים אות ג) הרי בהרבה שמות נקראת התפלה, אלו הן: תפלה, תחנה, צעקה, זעקה, שועה, רננה, פגיעה, נפילה, עמידה. ולמה לא נתפלל משה באחת מהן אלא בלשון תחנונים? אלא בשעת רצון אמר הקב"ה למשה: שאל ממני כל שאלה ואני עונה לך. אמר לו משה: רבש"ע הודיעני באיזו מדה אתה נוהג עולמך? ענה לו: איני חייב לבריה. כל מה שיעשה אדם מצוה, חנם אני נותן לו. לא שאני חייב לכל בריה כלום. אלא חנם אני נותן להם. אמר לו משה: אם כן עשה עלי מצוה ותן לי חנם. לפיכך כתוב: ואתחנן.

ורמז לכך ניתן למצוא בגמרא (ברכות י: א"ר יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא כל התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים וכל התולה בזכות אחרים תולין לו בזכות עצמו וכו'. ע"ש. לפיכך לא טוב לפנות לקב"ה בדרישה שיקיים את בקשתנו בגלל שקיימנו את מצוותיו, אלא דוקא לבקש מאוצר מתנות חנם. ויהי רצון שכל תפילתנו יתקבלו לרצון ונזכה לגאולה השלמה בקרוב א.כ.י.ר.

כולנו יודעים שכדי להפעיל מכשיר מסוים ולו הפשוט ביותר, צריך למלא אחר הוראות היצרן. כך לדוגמה אם כותבים כתובת מייל ורק מחסירים נקודה אחת, המייל לא יגיע ליעדו. וכן אדם המעוניין להתקשר לחברו אם הוסיף או חסר ספרה אחת בלבד, לא יוכל ליצור קשר עם הצד השני. וזה כנגד זה ברא הא-להים, מי שרוצה ליצור קשר עם בורא עולם, צריך לדעת לעשות זאת נכון.

משה רע"ה מתפלל 515 תפילות כמנין "ואתחנן", כדי שישכים הקב"ה להכניסו לארץ ישראל, בשלב זה הקב"ה מבקש שלא יוסיף להתפלל על הדבר הזה כי גזרה היא מלפניו שלא להכניסו לא"י. ומשמעות הדברים שאם היה מוסיף עוד תפלה אחת, היה הקב"ה מכניסו לארץ.

האור החיים הקדוש מלמד אותנו מדיוק הפסוק בפרשה שצריך להקפיד על ד' דברים בעת שאדם מתפלל. הפסוק "ואתחנן, אל י"י, בעת ההיא, לאמר".

1. ואתחנן - צריך שיתפלל כעני הדופק על הפתח כדרך אומר (משלי י"ח) תחנונים ידבר רש.
2. אל י"י - שיבקש ממקור הרחמים.
3. בעת ההיא - בעת הידועה לקבלת התפלה שהיא עת רצון. כדכתיב (תהלים ס"ט) ואני תפילתי לך ה' עת רצון.
4. לאמר - צריך לומר את הבקשה שמתפללים עבורה בצורה הכי מפורשת שניתן לומר ושלא תהיה סובלת פירוש שאינו הוגן. וכמעשה שהובא במדרש (אסתר

אין לך אדם שאין לו שע"ה

הלכות

סימן ב' - הלכות נטילת ידים שחרית

מתוך שולחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

לא רחץ שם), והנוטל צפרניו, והמגלח שערותיו, והחולץ מנעליו בידיו או נוגע בהן, והמשמש מטתו, והנוגע בכנה, והמפלה את בגדיו (פ"ו מנקה את בגדיו מפנינים) ואפילו לא נגע בכנה, והחופף ראשו, והנוגע בגופו במקומות המכוסים, והיוצא מבית הקברות או מלווה את המת או שנכנס באהל המת, והמקזז דם. ובכולם אין צריך ג' פעמים ומתוך כלי, חוץ מן הקם מהמטה, וכן המנהג. והמחמיר לעצמו ליטול בכולם ג' פעמים, ובפרט היוצא מביתהכסא, תבוא עליו ברכה: [יא] על שלוש נטילות מברכים. בשחרית, וקודם אכילת פת, וכן לדבר שטיבולו במשקה לפי מנהג הבלדי:

[ח] צריך להזהיר לכל אנשי ביתו ובפרט את הנשים על נטילת ידים, כי רוב הכנת האוכל הוא באמצעותן. ואם לא יגורש רוח הטומאה מעל ידיהן, יטמאו את המאכלים ויטמטמו את לב האדם, ועלול לעשות עבירה ח"ו על ידי כך. על כן יש לזהר בזה עד מאד:

- [ט] טוב ונכון ליטול הידים בכל יום גם לילדים הקטנים, כדי שלא יטמאו המאכלים, וגם הוא סגולה שיגדלו בטהרה ויהיו גידולי הקדש. והמחמיר ליטול ידיהם מאחרי שנימולו, הרי זה משובח ביותר:
- [י] שלוש עשרה דברים צריכין נטילת ידים במים, ואלו הן. הקם מהמטה, והיוצא מביתהכסא (אפילו לא עשה שם צרכיו), ומביתהמרחץ (אפילו

"ואלה יעמדו על הברכה"

הרב יאיר שרפי וב"ב | חגי קומיימי וב"ב | שרון ברוזילי וב"ב | גיל כרמי וב"ב | הרב דניאל אהרון וב"ב | יעקב גמליאל וב"ב | איתמר עובד וב"ב | אברהם קטיעי וב"ב | רבי רועי אושרי וב"ב

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

- יחיא בן מחפוד חג"י
- זהרה בת סאלם חג"י
- יקטור בן ארתור אליהו
- שדרה בת מוסא יחיא
- יעקב בן יהושע נלכ"ט א' תמוז ה'תשפ"א
- ת.נ.צ.ב.ה.

אחוות אחים

פעילות העמותה

כולל יום

כולל ערב

בית כנסת בלדי

בית כנסת שאמי

שיעורי תורה

דף היומי

תהילים לילדים

גמ"חים

כניסת שבת: 19:15

יציאת שבת: 20:25

העלון טעון גזירה אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבראות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וב"ב מאיר בן יחיא חגיבי ורעייתו צפירה וב"ב הדסה בת חיים שמשון כתבני וב"ב מלכה בת שרה לימור בת מלכה לאה-ליה בת לימור עילאי בן לימור **לרפואת:** מרדכי בן רחל לימור לוי בת נעמי שמואל בן שילת שילת בת רוני זהבה התינוקת הדס בת לימור

התיכון נברא מבראשית, ואי אפשר לקרוא 'עושה בראשית'. אמנם, עיקר הדבר שאנו אומרים, שמה שלא נברא בששת ימי בראשית אלא מאוחר יותר, אי אפשר לקרוא אותו 'עושה בראשית', אינו פשוט כל כך. שהרי אנו מברכים על הברקים ועל הרעמים ברכת 'עושה בראשית', וכי הברקים והרעמים האלו היו מבראשית? כיצד מברכים עליהם 'עושה בראשית'? בהכרח שהפירוש הוא שנתן הקב"ה את כח הברקים והרעמים בבריאת העולם, ומפני כן שייך לומר על זה שהיה מבראשית, כי מאז ניתן הכח הזה. והנה יש לדון לפי זה בענייננו, האם שייך לומר גם כן שניתן כח באוקיינוס להתפשט מזמן בראשית?

נראה שלא שייך לומר זאת. כי מפני חטאי דור המבול ודור הפלגה נתפשט ונתרחב האוקיינוס, ואילו לא היו חוטאים, האוקיינוס לא היה מתרחב. לכן מסתבר שכח זה לא היה טמון בעצמיותם, אלא היא הוראה של הקב"ה לפי מצב הזמן. לכן למעשה יש לברך על ראיית הים התיכון ברכת 'שעשה את הים הגדול'. חוזרני בי ממה שכתבתי בש"ע המקוצר, לברך ברכת 'עושה בראשית'. אחרי שעיינתי בספרים רבים, נוכחתי לראות שכך עדיף לנהוג, מפני שיוצאים בזה ידי חובה לכולי עלמא. ובפרט שכך פסק הש"ע.

הנני מורה כך, מפני שאף שאפשר לומר כי לפי דעות מסוימות בירכנו ברכה על צד דיעבד, אבל מכל מקום יצאנו ידי חובתנו. ואין לנהוג לברך ברכת 'עושה בראשית', כי אפשר שעל ידי כך אפילו בדיעבד לא יצא.

המסקנה מתוך "שערי יצחק" השיעור השבועי מפי מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א – פוסק עדת תימן, שנמסר במוצ"ק חוקת ובלק התשע"ז לגופו של עניין, לגבי ההלכה למעשה, בכדי לצאת מהספקות האלו טוב יותר לעשות כפי שהכריע מרן בש"ע לברך 'שעשה את הים הגדול'. המחברים האריכו מאד בנושא זה, ובשו"ת 'אוצרות יוסף' סימן ו', הנדפס בסוף ספר 'הלכה ברורה' חלק י"א, הביא כמעט את כל הספרים שדיברו בנושא הזה, ומסקנתו נראית לי נכונה, לברך 'שעשה את הים הגדול'. הסיבה לפסק זה היא מפני שיש צדדים רבים שהמברך על הים התיכון ברכת 'עושה בראשית' לא יצא ידי חובתו, מכיון שאפשר בהחלט לפי כמה דעות, שהים התיכון לא נברא מבראשית, אלא מזמן דור אנוש ודור הפלגה. משא"כ אם נברך את ברכת 'שעשה את הים הגדול', אזי אפילו לפי דעת הרא"ש שסובר כי 'ים הגדול' שאמרו היינו ים אוקיינוס, גם הוא מודה שאם בירך על הים התיכון 'שעשה את הים הגדול' יצא ידי חובה, מפני שאי אפשר להכחיש שהים התיכון אינו נקרא בשום אופן 'ים הגדול', כי בתורה הוא נקרא כך במפורש.

מסתבר מעתה שיש לברך על הים התיכון ברכת 'שעשה את הים הגדול', כי אפילו לפי דעת הרא"ש יוצאים יד"ח בברכת 'שעשה את הים הגדול', ובפרט לפי האומרים שיש לברך לכתחילה ברכת 'שעשה את הים הגדול'. משא"כ אם נברך על הים התיכון ברכת 'עושה בראשית', אזי לפי דעת חלק מן המפרשים לא יוצאים יד"ח כלל, כי יש מקום לומר שאין הים

הליכות תימן

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב סממנת העלון

תיזהר מזה כמו מאש!

באווירה של ימי בין המצרים וט' באב.. רבי נתן מברסלב מגלה לנו שהחורבן הנורא, חורבן בית המקדש, קרה בגלל שלצערינו עם ישראל פגם ב 4 היסודות שלו. ומה הם? ראשי התיבות ארמ"ע- אש, רוח, מים ועפר. (ואלו כוחות הנפש) כשיש יסוד אחד מהם שהוא הדומיננטי, והוא המוביל והעיקר בחיינו. לדוגמא, אדם שמידת הדין שלו מאוד חזקה, הוא יודע לשים לעצמו גבולות הדק היטב, הוא לא עושה לעצמו הנחות יותר מדי, נראה שיסוד האש שבו הוא הדומיננטי (אגב, אדם שרוצה לדעת מה הוא היסוד הדומיננטי הטמון בו, שפשוט יבדוק! עם תפילה והתבודדות / ישאל צדיק אמיתי).

איך בפועל פגם עם ישראל בכוחות נפשו? התשובה היא: שחלקו על צדיקי האמת שבדורם. והשאלה המתבקשת? מה הקשר בין מחלוקת על הצדיקים לבין חוסר איזון בנפש היהודי? אז התשובה היא מאוד פשוטה... צדיקי האמת שבכל דור ודור, הם אלו שמאזנים את נפש האדם. כשאני מתכוון 'מאזנים', דהיינו הם דואגים ששום אחד מהכוחות הטמונים באדם לא יצא מגבולות הגיזרה שלו. לדוגמא! יהודי שיסוד המים שבו הוא המשפיע ביותר, אם חלילה הוא יצא מגבולות הגיזרה שבו, האדם באופן טבעי יתחיל לחפש דברים שיתנו לו תחושה של מים וזרימה... (ולקטורת הסמים..) ואותם צדיקי האמת שבדור, שומרים ומגינים שזה לא יקרה! כמובן שיש עוד כמה וכמה הסברים. אך לעיקר - כשאנו חולקים על צדיקי האמת, אנו גורמים לחיסרון בנו ובכל עם ישראל - אנחנו יוצאים מהאיזון. ולצאת מהאיזון זה לא טוב.

ואם אינך יודע מי הוא צדיק של אמת בדורנו, אדרבא - על זה נאמר "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו"!

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר" (דברים ג, כג)

כתוב בפרשה שמשה מתחנן אל ה' ומתפלל אליו יכניס אותו לארץ ישראל, וה' אמר לו שלא ימשיך להתפלל ואם יתפלל עוד תפילה אחת יוכל להיכנס לארץ ישראל, משה לא המשיך להתפלל כי ידע שזה לא רצון ה' והעדיף לא להיכנס לארץ ישראל כי הבין שזה לטובה. בגמרא במסכת מועד קטן ("ח ע' ב) מובא מעשה עם רבא ששמע אדם אחד שמבקש רחמים בתפילה ואמר: אנא, תזמן לי אישה פלונית, רבא אמר לאותו אדם אל תבקש רחמים כך על ענין זה של זיווג, כי אם ראויה היא לך הרי לא תלך ממך ואם אינה ראויה לך ולא תינשא לך הרי אתה עלול לכפור בה' כשתראה שלא נתקבלה תפילתך, תיפגם אמונתך ותאמר שאין התפילה מסייעת לכולם. אח"כ שמע רבא את אותו אדם שהוא מתפלל ואומר: אנא, או ימות הוא לפניך או תמות היא לפניו. רבא אמר לאותו אדם: האם לא אמרתי לך אל תתפלל על הדבר הזה כך. מכאן אנו למדים מה כוחה של תפילה ואיך ראוי להתפלל.

יוסף חיים כרמי נ"י

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק רביעי דיני מלאכת זורע

המשקה צמחים? נתינת זרעים וענפים במים? דברים נוספים האסורים משום זורע
 הזורע (א) הזורע בשבת כל שהוא, אפילו גרגיר אחד, חייב חטאת. אחד הזורע זרעים, או הנוטע אילנות, או המבריך (שלוקח ענף מן האילן וטומנו בעפר ומוציא ראשו למעלה עד שיצמח ואחר כך יכרות אותו ענף מן העץ), או המרכיב באילן, חייב משום זורע:
 (ב) הזומר את האילן כדי שיצמח האילן, כדרך שעושים בעלי הכרמים כדי שיצמח יותר, הרי זה מעין זורע וחייב:
 והזומר כדי שיצמח האילן חייב משום זורע, ואם מפני שהוא צריך לעצים חייב משום קוצר, ואם משום שניהם חייב שתיים אחת משום זורע ואחת משום קוצר. וכן הדין בקוצר זרעים או ירקות: להשליך זרעים על הארץ
 (ג) יש ליזהר שלא להשליך זרעים, או גרעיני פירות וירקות, בקרקע במקום שבודאי סופם להצמיח. כגון שהקרקע שם לחה מפני הגשמים שרגילים לירד שם, או בשאר מקומות לחים כיוצא בזה. ואף על פי שאינו מכוין שיצמחו אסור, משום פסיק רישיה:
 ואם הוא במקום דריסת רגלי אדם מותר, שמפני הדריסה אין סופם לצמוח שם. וכן בזמן שאין יורדים גשמים והקרקע יבשה, אין צריך ליזהר בזה, ובלבד שלא תהיה הקרקע עומדת להשקיה על ידי אדם: להשליך זרעונים לתרנגולים
 (ד) מי שיש לו תרנגולים והוא משליך לפניהם זרעונים בשבת, אם הוא במקום הראוי להצמיח (כדלעיל בסעיף הקודם), לא ישליך אלא כשיעור שיאכלו בו ביום או ליומים, שבזמן מועט כזה לא יצמחו. ואם משליך במקום דריסת רגלי אדם, מותר. ולא ישליך אלא בפעם אחת, כדי שלא יהיה מכין משבת לחול:

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

זורע בשבת ומצמיח אחר שבת, או בהיפך

(ה) מה שאמרנו שאין להשליך זרעים בשבת במקום שסופם לצמוח, אף על פי שהזרעים בודאי לא יצמחו וכל שכן שלא ישרישו כלל באותה שבת כי אם לאחר כמה ימים, הדבר אסור. שהרי כל זורע בשבת, פעמים הרבה אין הזרע מתפשט וצומח כלל כי אם אחר כמה ימים, ואף על פי כן הזורע בשבת חייב. והטעם כי עיקר איסור מלאכת זורע הוא מעשה נתינת הזרע באדמה שבכך הוא עושהו ראוי ומוכשר לצמוח: ולזרוע קודם שבת מותר אף על פי שיודע בודאי שהזרע יתחיל לצמוח או להשריש בשבת. וכמו כל מלאכות שבת שמותר להתחיל במלאכה מערב שבת אף על פי שהיא נגמרת מאליה בשבת. שלא נאסר עלינו אלא לעשות מלאכה בעצמו של יום השבת:
 דיני המשקה צמחים
 (ו) המשקה צמחים או אילנות בשבת, הרי זה תולדת זורע וחייב בכל שהוא:
 לאכול בגינה שיש שם עשבים, העושים שם סוכה (ז) האוכלים בגנות אסור להם ליטול ידיהם על העשבים, או במקום שנטועים שם אילנות, מפני שהם משקים אותם. ואף על פי שאינם מכוונים להשקות, פסיק רישיה הוא, שאי אפשר שלא יועיל לגדלם. וכן אם יודע שיש שם זרעים טמונים בקרקע, אף על פי שעדיין לא צמחו ואינם נראים על הארץ, אסור ליטול שם. ואף אם הגינה של חברו ואינו נהנה בגידול העשבים, אסור:
 ועל כן טוב להחמיר שלא לאכול בגינה שיש שם צמחים, אם הוא משתמש שם עם מים, כי קשה ליזהר שלא יפלו שם מים על הארץ בשעת שתייה או נטילת ידים:
 וכן העושים סוכה בימי החג בחצר על הקרקע ומצויים שם עשבים, יזהרו לשפוך מי הנטילת ידים לתוך כלי דוקא:

פרשת דברים

נאמר בפסוק: "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר", משה מתפלל ומתחנן לבוא עולם שירשה לו להיכנס לארץ ישראל, והקב"ה משיב לו שעליו לחזק את תלמידו יהושע בן-נון שעתיד להכניס את העם לארץ ישראל, ומצוה אותו לעלות אל ראש הפסגה משם יוכל לראות את הארץ. ומשה מנצל את הזדמנות להזהיר ולזרז את העם לקיום המצוות. למדנו ממשה רע"ה שניצל כל רגע לעבודת ה', כמו שפסק הרמב"ם והשו"ע (או"ח רמ"ג, ו"ל): "עד אימתי חייב אדם ללמוד תורה עד יום מותו שנאמר: "רק השמר לך... ומסיים הפסוק "ופן יסורו מלבבך כל ימי חיידך", וכל זמן שלא יעסוק בתורה הוא שוכח". עכ"ל. ומשה מצוה אותם על מצות תלמוד תורה שהיא מצות עשה על כל איש מישראל ללמוד תורה כפי כוחו וע"י זה יוכל לקיים את המצוות הכללת, וכמו שכתב רש"י על הפרשה (דברים ו, ו) שמתוך כך אתה מכיר בהקב"ה ומתדבק בדרכיו, וכ"כ ספר החינוך (מצוה תיט) שמורש מצוה זו ידע האדם דרכי השם יתברך. וכתב רבינו החפץ חיים בספר בנין עולם שעי" ש"אדם חוזר ועוסק בדבר וחוזר עליו ומעייף הרבה פעמים בו, אותם אותיות עולות ומתדבקות לבעל העוסק בא-לקים ומשפיע בו הבנה ויבין ממה שלא היה לו כבתחילה. וכתב עוד בשם החזון איש זצ"ל, ככל שהאדם מוסיף ביגיעתו מנתק ממנו היצר וממאס בתענוגי עוה"ז. והביא עוד בשם ספר מעורר ישנים כשיש לו בביתו שעות מנוחה ושעות מוטרודות יצמצם לעשות דברי חול בשעות המוטרודות, בכדי שיוכל ללמוד בשעות מנוחה, ואיפה שלא יכול להרהר בדברי תורה יצמצם לעשות אז דברי חול. ופסק בילקוט יוסף (הלכות ת"ת ס" יב) וכל מי שאי אפשר לו ללמוד מרוב שרדת פרנסתו ישתדל בכל זמן פנוי ללמוד כמו בשבתות וחגים, ואם

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

בכל זאת טרוד הוא, יחזיק לומדי תורה. וכתב הפלא יועץ (ערך תורה) בענין זה, כי כן האיש אשר הוא טהור וראה או ידע שבחה של תורה ולא זכה להיות חלקו מיושבי בית המדרש יחוס על בניו, ולפחות שאחד מבניו יהיה ת"ח, והשאר שיהיו לפחות יראי ה' יודעי ספר, ויהיו זהירים בכבוד אביהם בחייו וגם במותו, שתמיד בכל ימיהם יעשו למען עילוי נשמתו, באופן שמעלים אותו מגיהנום, ומצילים אותו מכל הדינין ויעלה מעלה מעלה עד שיעמדו במחיצתן של צדיקים. וכמו שכתב הזוהר הקדוש (פרשת בלק) כי זכות בנייהם שבעולם הזה מגינה עליהן ומעטרם אותם שם בגן עדן.
 ומובא במסכת אבות (פרק ג משנה ו) רבי נחוניא בן הקנה אומר: "כל המקבל עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ", ומסופר בזמן מלחמת העולם הראשונה שבאו בחורי ישיבה אצל הגאון החפץ חיים, ושאלו מה יעלה בגורלם אם ישוחררו מן הצבא אם לאו. והשיב להם את מאמר התנא באבות כל המקבל וכו", ואמר להם, עלולים אתם לשאול שאם כן כל בחור ישיבה יהיה משוחרר מהצבא ומדוע חלק מהם נתפסים לצבא? התשובה לכך כי מן השמים מורידים לאדם מדה כנגד מדה. והכל תלוי במהות העול תורה, שהתורה איתנה אצלו ומתבטאת בצורה בטוחה ותקפה שהוא מתמיד בה, אז מעבירין ממנו עול מלכות לחלוטין, ומי שלהיפך ומתרשל בה, אופיו חלש, וה"מעבירי" אצלו בצורה רופפת, נמצא תוקפה של המקבל עול תורה כתוקף המעבירים ממנו שאם מקבל בשלמות ובתוקף, גם השחרור הוא מלא. יהי רצון שה' יזכנו לאהבת התורה ויראת ה', גם פה בעירנו חריש תבנה ותכונן, ורמז לזה חידשנו בס"ד במילה "חריש" נוטריקון, ראשית חכמה יראת ה'.

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

פוסלים על הסף את הרעיון בכללותו אלא שוקלים אותו בכובד ראש ופוסלים רק את מה שאינו ראוי. מתוך הסכמה ראשונית, ולאחר שנוכח לילד כי אנו מבינים ללב ומנסים לרדת לסוף דעתו, יקל עליו לקבל את דעתנו ולציית לה. *פנתה אלי אמו של ילד שרצה מאוד שמסיבת בר המצווה שלו תהיה במסעדה. הבעתי את דעתי כי מדובר בהשפעה חברתית וכי יש להניח שאחד מילדי הכיתה חגג כך את בר-המצווה שלו, והדבר מצא חן בעיני הילד.

שוחחתי עם הילד וניסיתי להביאו להכרה במניע לרעיון זה שעלה בדעתו, כביכול. התברר, כי להורי החבר שסעודת בר המצווה שלו נערכה במסעדה לא היה די כסף לערוך את הסעודה באולם, כנהוג, ועל כן הם נענו להצעתו של ידד, לערוך את הסעודה במסעדה השייכת לו, במחיר עלות. הנער המדובר השכיל להפוך את ה'בדיעבד' ל'לכתחילה', והוא התפאר בייחודיותה של סעודת המצווה שנערכה לו. ילד זה אמנם הרוויח מגישתו זו, אך היו מחבריו שהגיעו לקנאה ולרצון לחקות רעיון "מקורל" זה. לאחר שהגיע הילד להבנה זו, די היה בהסבר קצר כדי להביאו למסקנה כי אין במסעדה שבח או מעלה מיוחדים, והוא נסוג ברצון מבקשתו.

מן הילד אלינו * הקשבה והתעניינות
ההקשבה מבוססת על שלושה נדבכים:

שמייע והבנה. דברנו בעלון הקודם, וכעת נמשיך בחלק השלישי קבלה היא הפנמה של הדברים שנאמרו. חשוב מאוד לילד לקבל תחושה שהפנמנו את דבריו, אף אם לא הסכמנו עמם לחלוטין. לא פעם משמיע הילד דברים שאינם מקובלים עלינו – אמירות מקוממות ואולי אף פרובוקטיביות, רעיונות לא סבירים וכדומה. גם במצב כזה, כדאי להימנע מלהשמיע דברי ביקורת ספונטניים ויש להיזהר שלא לנקוט מיד עמדה. בדרך זו נאפשר לילד לבטא בחופשיות את תחושותיו ואת רצונותיו, ולהרגיש שהוא אדם בעל מהות עצמית. לעומת זאת, אם נחוה מיד דעה שלילית על כל מה שאינו נראה בעינינו, יסתגל הילד לשתף אותנו רק במה שצפוי כי נהנה ממנו, וממילא יהיו ילדינו מעין שבלונות של ילדים טובים אך עצורים וסגורים, שאינם מסוגלים לבחור ולהגדיר את עצמם. קשר אמתי הוא זה המאפשר לבטא דברים, גם אם הם אינם מוסכמים על הזולת.

במקרה שאנו מתנגדים לדעתו של הילד, כדאי לנסות לבודד ולו פרט אחד מדבריו שאתו אנחנו מסכימים, ובכך להוכיח שאיננו

אות הי"א לעולם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ -לְהִינּוּ יְיָ | אֶחָד: (א' כ"ח)

ביאור: כתב ר' יואב פנחס הלוי (יפ"ה) בהקדמה לתורה קדומה חלק א' עמ' י"ז "והנה מקום אתי להעיר על טעות נפוצה ביותר המושרשת בפיפיות רבים, והיא שכל תיבות שתחילתן אה"י, אזי מבליעין האל"ף או הה"א או היו"ד ע"י התיבה הקודמת להן.

דרך משל לבליעת האל"ף – בתיבות 'ידבר אליו' שרבים קורין אותה 'יְדַבְּרֵלְיוּ', בהבלעת האל"ף. **ודוגמא להבלעת הה"א** – בתיבות 'הארץ הטובה' תשמע המונים קורין אותה 'הָאָרֶץ-צֶטְבָּה'. וכגון בתפילת שבת בתיבות 'מקדש השבת' תשמע המונים קורין 'מְקַדְּשֵׁשֶׁבֶת', בהבלעת הה"א.

ודוגמא להשמטת היו"ד - בתיבות 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' שרבים קורין אותה 'שְׁמַע-עֲשְׂרָאֵל בהבלעת היו"ד... ואין ספק שהדבר נגרם מחמת כובד ועצלות הפה, כי דקדוק זה מצריך מאמץ. ולא בכדי אמרו חכמים (ברכות טו'): 'כל הקורא את שמע ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנם', ופירש בזה מהר"י משרקי (שו"ת רביד הזהב סי' מא) 'שמאחר שהוא מעורר עצמו בזה, ומניע חוס הטבעי שלו לדקדק באותיות, בשכר זה מצננין לו כנגדו חוס אחר שהוא גהינם' עכ"ל.

וכך כתב הבן יהודע **פַּל הַקּוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע וּמְדַקְדֵק בְּאוֹתֵיחֶיהָ, מְצַנְנִין לוֹ גֵיהֶנוֹם**. נראה לי בס"ד דאיירי בצדיק גמור שיורד לגיהנם לפי שעה, כדי למשוך ולעלות משם נשמות, וכדי שלא יצטער אותה שעה מאש גיהנם, מצננין לו, ושוב ראיתי שכן כתב הגאון הצ"ח ז"ל, יעיין שם.

ומאידך יש לציין שיש כאלו שקורין את אימות הקריאה היינו אותיות אוי"ה שאינן יוצאות במבטא ומוציאין אותן עקב כבדות הפה ביחוד תיבות המסתיימות באותיות יו"ד ווא"ו עקב הארכת הנעימה לדוגמא בפסוק שלפנינו שם אלקות עלול להשמע אֶל-לְהִינּוּ-ן או בתחילת פרשת שמיני וְיִהְיֶה בְּיָוִם הַשְּׁמִינִי (ויקרא ט' א') עלולה התיבה הַשְּׁמִינִי להשמע הַשְּׁמִינִי-ן וזוהי הוצאת אות שלא לצורך.

בתאריך י"א אב ה'תשפ"א התקיים כנס שיחה ראשונה לאברכים שנרשמו לכולל "פרי צדיק"

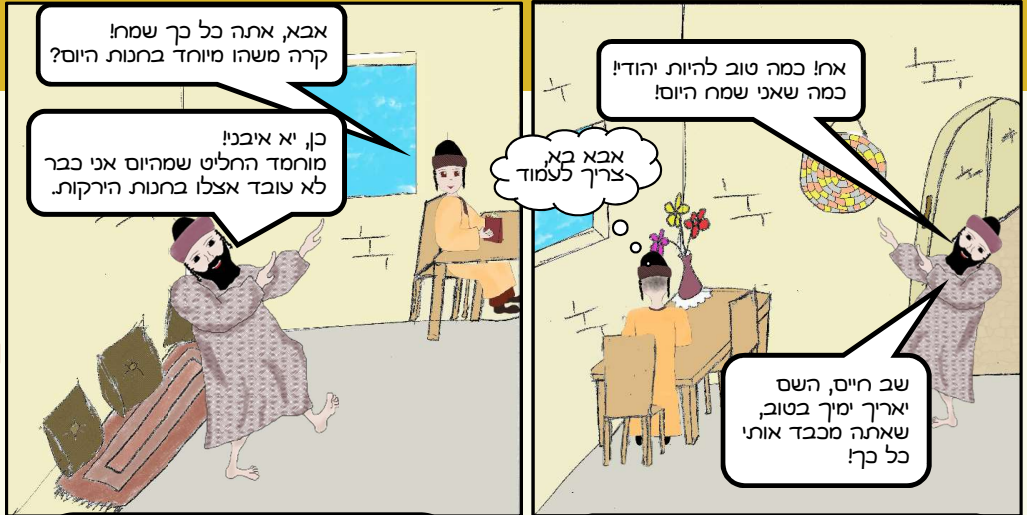
לכנס הגיעו אברכים מסלחה ומשמנה של העיר חריש ומחוצה לה התקיימה שיחה אישית של ראש הכולל עם כל אחד מהאברכים

ראש הכולל הרה"ג משה רצאבי שליט"א ומנהלי הכולל הרב יאיר שרפי ור' איתמר עובד הציגו את הרף הגבוה המצופה מהאברכים בכולל ואת התגמול לעמידה ביעדים

אי"ה הכולל יפתח ב-א' אלול

עם מארי חיים

”ואהבת... בכל נפשך”

מבאר רש"י "בכל נפשך" - אפילו נוטל את נפשך. הציווי למסור נפש עבור הקב"ה עבר בשרשרת הדורות שבכל מקום ובכל זמן מסרו יהודים רבים את עצמם על קדושת ה' ברגע שרצו לנתקם מהחיבור הנצחי מהקב"ה ומתורתו. אך בדורנו ישנה מציאות אחרת אשר הציווי השתנה ואנו מחויבים לחיות על קידוש ה' ולהיות מחוברים לה' בכל רגע וזהו ציווי יותר קשה מלמות על קידוש ה'. פעם אחת באו תלמידי "הבעל שם טוב" אל רבם ושאלוהו מהי עבודת ה' האמתית שבכל רגע ורגע מקדשים שם שמים? ענה להם סעו לכפר הסמוך ישנו יהודי יחידי שמתגורר שם והוא כבר יענה על שאלתכם. התלמידים שמחו מאוד ומיד נסעו לכפר, כשהגיעו לכפר ביררו היכן מתגורר היהודי, כשהגיעו לביתו נקשו על דלתו. היהודי פתח להם את הדלת והם גילו לתדהמתם אדם מגודל ועב בשר רחוק מאוד ממה שהם חשבו לראות, חשבו התלמידים בטח זה צדיק נסתר לכן הוא נראה כך, וביקשו להתארח בביתו. המארח הכניסם לביתו נתן להם מקום ללון בפירת הברת. ישב היהודי לאכול ארוחת ערב ולתדהמת התלמידים החל לאכול כמויות של אוכל שבלתי ניתן לתאר, כשסיים לאכול מיד פנה לישון ומיד שקע בשינה עמוקה. התפלאו התלמידים "כך נראה עובד ה' אמיתי!?" למרות זאת נשארו התלמידים אולי כל זה הסוואה ובאמצע הלילה יקום ויעשה תיקון חצות ואז נוכל לראות מהי עבודת ה'. אך המארח לא קם באמצע הלילה רק הנחירות שלו קרעו את המזרן. בבוקר קם ומיד פנה למטבח והכין לו ארוחת בוקר עשירה ביותר, התלמידים חשבו שיזמין אותם לארוחה אך בפליאתם אכל הוא לבד את כל

מאת רבי רועי אושרי הי"ו

הארוחה מבלי להשאיר כלום. כך המחזה חזר בצהריים ובערב במשך מספר ימים, התפלאו התלמידים היכן עבודת ה' שרבים אמרו להם ללמוד ממנו? לא יכלו התלמידים להתאפק ופנו אליו "רבנו הבעש"ט אמרו לנו שאצלך אנו יכולים ללמוד מהי עבודת ה' האמתית ובנתיים מה שאנו רואים שאתה אוכל כל היום כמויות של אוכל אדירות?" ענה להם "אינני יודע מדוע שלח אתכם רבכם ללמוד ממני עבודת ה', אך אני אומר לכם מדוע אני אוכל כל כך הרבה. אבי היה איש רזה מאוד וחלש וכמו שאתם רואים אנו חיים בין הגויים. יום אחד תפסו הגויים את אבי והחלו להתעלל בו במטרה להורגו ואבי החל לומר "שמע ישראל..." כדי למות על קידוש ה' ומרוב שהיה רזה וחלש לא הספיק לסיים קריאת שמע ויצאה נשמתו ואני שהייתי ילד אמרתי לעצמי שאני אהיה בריא כל כך שאם יתפסו אותי הגויים ויעשו לי מה שעשו לאבי אני אסיים לקרוא קריאת שמע לפני שאמות". חזרו התלמידים לרבם וסיפרו לו את סיפורו של האיש. אמר להם הבעש"ט כעת למדתם שאפשר להגיע לעבודת ה' גם בדברים הגשמיים ביותר אם עושים את זה לכבוד ה' וכך חיים כל הזמן על קידוש ה'. אנו שזכינו להיות בניו של הקב"ה כמה אנו יכולים בכל רגע ורגע גם בדברים הכי פשוטים שאנו עושים אותם בכל יום ויום ממלא רק מה שאנו צריכים לעשות לחשוב שאנו עושים זאת לכבוד ה' ובכדי לשמח אותו ומיד זה נחשב לנו מצוות קידוש ה'. לדוגמא: יהודי הולך ברחוב ורואה אדם שצריך עזרה ומיד ניגש אליו לעזור לו אבל בראשו חושב שהוא הולך לעזור לו כי זה ישמח את ה' שבניו אוהבים זה את זה, נחשב לו שקידש את ה'.

מאת יוסף-טל הררי הי"ו

חיך שווה חיים

רפואה באמונה

על הסדר והניקיון, יש קולטנים המאפשרים להם לפענח מסרים העוברים דרך השלוחות העצביות ולהגיב בהתאם. רגשות קשים כמו כעס, טינה וכו' גורמים להפרשת רעלים רבים אל זרם הדם המערפלים ומעכרים את הדרכים וכתוצאה מכך יגרם לחץ והרעת תנאים במערכת החיסונית וחייליה יהיו כאותם לוחמים המצויים בחשכת הלילה ביער הסבוך, שכוחותיהם מתרחקים ומאבדים קשר זה עם זה וכל רחש קטן מלחץ וגורר תגובה מוגזמת מכאן ומשם, וכל זאת לבסוף יגזול מהגוף כוחות חיים יקרים- וברוב המקרים לחינם, עוד "אזעקת שווא"! ואילו רגשות חיוביים כמו אהבה, שמחה ורעות יובילו במערכת החיסונית ל"השקט וְנְבֻטָה עַד עוֹלָם" (ישעיה לב, יז) ולתגובה חיסונית טובה ומתונה. תגליות החוקרים בשטח זה אינן מפתיעות- הרי לא לחינם ציוותה התורה, על דרך שלילה, שנעבוד את ה' בשמחה למען ייטב לנו דכתיב- "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (דברים כח, מז). וכך דיברו רבותינו ז"ל על ההרס שבקנאה, התאוה והכבוד המוציאים את האדם מהעולם ועל הכעס הגורם לכל מיני גיהנום לשלוט באדם ומורידו לבאר שחת ועוד כיו"ב. ואילו על רגשות חיוביים לימדונו חז"ל עד כמה כוחם יפה לשמור את בריאותנו הגופנית והנפשית באיתנה. כך למשל כתוב על כוח ה'אהבה', "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא יִשְׁטְפוּהָ" (שיה"ש ח, ז) ועל כוח ה'שמחה', שעליה צוינו בתורתנו הקדושה, "וְהֵייתָ אֶף שִׂמְחָה" (דברים טז, טו), כי זו 'תורה' לשון הוראה וכל תכליתה להראות לנו את "דרך המלך" למען ייטב לנו בעולם הזה, כמו שמובא בגמרא הקדושה (קדושין לט:): "בשכר השמחה אדם אוכל בעולם הזה", ונזכה לטוב של העולם הבא כמו שגילה לנו האר"י ז"ל סודו, שכל מה שזכה לו היה בזכות השמחה הרבה ששמח בעת עסקו בתורה ובמצוותיה. איך המידע הזה עשוי להועיל לנו?

בכך שבין עניין חשוב- רגשות שליליים מהווים עבור האדם גורם מחלה!! ובכוח השמחה ניתן להחלים ממש ואפילו מחוליים קשים ומרים ר"ל. הרמב"ם זצ"ל כתב בכתביו הרפואיים (פרקי משה ברפואה, מאמר יח), "כי רבים סרו חוליהים מהם בסביבת שמחה ששמחו לבד".

אז מה עושים זה לא פשוט- פשוט לשמוח? ננסה מעתה פשוט- לחייך יותר להקדים שלום לחברינו, להאיר פנים לשכנינו, לחייך בחום ואהבה לנשותינו, לבעלינו, לילדינו, להשמיע את צחוקנו על מנת לוודא, לרומם ולשמח את הורינו ומתוך שלא לשמה יבוא לשמה וכמים לפנינו כן לב האדם אל האדם והשמחה תדלג על המוחין ותקפץ על הלבבות. טו באב כבר כאן, שנזכה להתאהב באהבה, חזקים ובריאים תהיו. יוסף טל הררי - מרפאת רפאנא 052-2220918

ישנו במדע הרפואה ענף חשוב הנקרא נירו-פסיכו-אימונולוגיה החוקר את קשרי הגומלין בין הנורולוגיה (חקר המוח), הפסיכולוגיה (חקר הנפש) והאימונולוגיה (חקר מערכת החיסון). לי ס. ברקלי (מחקר קליני 1989) גילה, כי צחוק, רגשות חיוביים ומצב רוח שמח מביאים לירידה בהורמוני 'דחק', [הכוונה היא לדחק רגשי (Stress), שנובע ממצב שנתפס כאיום או אף סכנת חיים, או מצב שמתפתח בעקבות רגשות שליליים. עלייתם של הורמוני הדחק תגרום להפעלת המערכת הסימפתטית, שלענייננו תגרום להאטת תגובת המערכת החיסונית או לתגובה מוגזמת ולא פרופורציונלית שלה כשם שאדם לחוץ וטרוד מגיב בד"כ באפטיה או בצורה קיצונית ולא פרופורציונלית] וכן- להפצת המע' החיסונית ביעילות רבה בזרם הדם ובריריות הגוף [הפצה חיסונית יעילה מביאה לתגובה חיסונית מתונה כשם שאדם רגוע מגיב בד"כ בצורה שקולה, מדודה ואחראית בכל מקרה לפי גופו]. מחקרים נוספים כגון 'לבוט' (1990) והאוניברסיטה הקנדית של ווטרו (כתב העת 'שלומות טובה') תומכים במחקר ברקלי ומוכיחים עלייה ניכרת בפעילות החיסונית בעת צחוק ובעת הרגשה כללית טובה. במחקרים הנ"ל, הראו לנבדקים תמונות וקטעי סרטים מעוררי השראה, אהבת הזולת, שמחה וצחוק ואף נתנו להם להריח מיני בשמים טובים. תוצאות בדיקות המעבדה (דם, הפרשה וריריות) הראו, בין היתר, כי הפרשת חלבון מסוג אימונו גלובולין A ברקמה הרירית- עלתה (IgA) אחראי להגנה מפני זיהומים ועיקר פעולתו ברקמה הריריות המרפדות את כל אזורי הגוף הבאים במגע עם החוץ כמו איברי החישה, דרכי הנשימה והעיכול וכד' ואת פנים כלי הדם, ואילו רמת הקורטיזול (הורמון דחק) ברקמה הרירית- ירדה (היינו הגוף רגוע יותר).

נורמן קוזינס היה מקרה מיוחד במינו לזמנו. בשנת 1964 נתנו לו הרופאים 'מס' חוד' לחיות עקב מחלה דלקתית קשה בחוליות עמוד השדרה ('אנקילוזיס ספונדיליטיס', שביטוייה הקליני הוא התאחות חוליות השדרה עד לזיהומים מלאה של עמוד השדרה, מצב הקרוי עמוד שדרה 'במבוק' או 'קרן הפיל'), הידועה בתקופתו כמחלה המידרדרת מהר ומובילה למוות בייסורים ב"מ. נורמן לא וויתר, בדק ומצא דרך מקורית לרפואתו והיא- פשוט לצחוק! מה הוא עשה? הוא פיתח שיטה רפואית לפיה יש לצחוק בכל יום כעשר דק' ומתוך שלא לשמה יבוא לשמה. נורמן נעשה אדם שמח וחיובי יותר וחי 26 שנה נוספים. יתכן כי בהשראתו התפתח המקצוע הטיפולי הרווח כיום בחולי החוליים- 'ליצנות רפואית' וכן שיטות טיפול נוספות כמו 'יוגה צחוק' וכד'. גילוי מחקרי מדהים נוסף הראה, כי לשורות חיילי ההגנה החיסונית, אותם תאים לבנים המסתובבים בדמנו ושומרים

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
 גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זתים" נוסח שאמי
 אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיעור הדף היומי
בביה"כ הבלדי
 גפן 17 בחניה
 ע"י הרב דניאל אהרון
 בשעה 20:30

שיר השירים - 18:55
 מנחה וקבלת שבת - 19:15
 שחרית תיקון - 07:00
 המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
 שיר השירים - 17:20
 מנחה וקבלת שבת - 17:50
 תיקון והודו - 07:00
 שחרית שבת - 07:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מתמאנה - 19:45
 ערבית מוצ"ש - 20:15

תהילים לבנים נוסח ספרדי
 ביה"כ השאמי - 14:10

תהילים לבנות
 ביה"כ המרוקאי - 13:00

תהילים לבנים נוסח תימן
 ביה"כ השאמי - 13:10

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)
מנחה וערבית - סמוך (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	30 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רמב"ם הרב מנחם 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית מש' קטיעי
 תאנה 16 דירה 2
 בשעה 12:30

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית מש' ג'נאח
 גפן 17 קומת כניסה
 בשעה 15:00

שיעור תורה לילדים
 בשבת בשעה 12:30
 בבית הספר מעיין האמונה
 קומה 2 רחוב אלון 9
 עם הרב וחמים מסיקה שליט"א
 פה מפיץ מרגליות
 כולם מוזמנים

בא' באלול אי"ה
נפתח כולל לאברכים מצטיינים
למעוניינים בהחזקת אברך בלימודי הכולל
"הסכם יששכר וזבולון"
5 ש"ח שלך ביום
יום לימוד של אברך בכולל
 פרטים נוספים בעמ' הבא <<

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10) סניף 954 מס' חשבון 7152226 | להעברה בבית: 054-6812981
 לתרומות בהוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977
 לפניות: ר' יאיר שרפי 052-7166601
 או במייל: na0546812981@gmail.com

חזרינו ובעברנו!

יום שישי
י"ד אב תשפ"א 23.7.21
Yemen Bazaar
מתילן לכאן

דרכי אבות חריש
 בית הכנסת "דרכי אבות"
 אתרוג 5, חריש

דוכני אוכל ושתייה
 מוצרי יודאיקה
 ביגוד תכשיטים אקססוריז

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרון רבי **יצחק רצאבי שליט"א**

כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית
ובדגש לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי עדת קדש תימן

**הזכות
כולה שלך!**

תורמים < מתברכים < וזוכים!

מעבר לזכיה הרוחנית העצומה, ניתן לזכות בחבילה עבור תרומה בהוראת קבע שנתית כפי יכולתך

<p>בתרומה של ₪ 2400 תזכה בחבילת כתר תורה</p>	<p>בתרומה של ₪ 1200 תזכה בחבילת יהלום</p>	<p>בתרומה של ₪ 650 תזכה בחבילת זהב</p>	<p>בתרומה של ₪ 250 תזכה בחבילת כסף</p>	<p>בתרומה של ₪ 100 תזכה בחבילת שותפות</p>
<p>סט ספרי שו"ע המקוצר + קבלת ברכה אישית נשיא הקהילה וראש הכולל</p>	<p>סט ספרי "בנין משה" של הרה"ג ר' משה רצאבי</p>	<p>הסכם יששכר וזבולון מהודר חתום ע"י נשיא הקהילה וראש הכולל</p>	<p>ספר "אור ההלכה"</p>	<p>הזכרת שם בעלון לבריאות/לעילוי גשמת</p>

בתרומה של
₪ 50
בסידור כיס
בלדי/שאמי

בסיעתא דשמיא
זכינו להחזקה של 7 אברכים מתוך היעד של 16 אברכים!
ע"מ שנזכה לפתיחת הכולל - עלינו להגיע ליעד ראשוני של 12 אברכים

עזור לנו להגיע ליעד!!!

5 הראשונים שיתרמו בהוראת קבע
יקבלו מגוון חודשי חנינם למשך שנה
של חוברות "שערי יצחק" עד לביתכם

ראש הכולל הינו הגאון
רבי **משה רצאבי שליט"א**

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020

להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

להרשמה לכולל יש לשלוח בקשה למייל: aa0546812981@gmail.com

פרטי חשבון לתרומות:

בנק לאומי (10) סניף 954

מס' חשבון 7152226

להעברה בכיס: 054-6812981